

РЕШЕНИЕ

№ 334

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 19.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **11491** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. Х. В. от САК против: РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № Р-22002218005066-091-001/20.05.2019г., в частта, в която е изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП“ – С. и установените с РА задължения по ЗДДС за данъчен период м.06.2014г. в размер на 3479,18лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 641,97лв.; установения с РА резултат по ЗДДС за д.п. м. 12.2014г. ДДС за внасяне в размер на 9761,24лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 6899,35 лева; установения с РА резултат по ЗДДС за д.п. м.06.2015г. за внасяне в размер на 4 441,29лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 1 090,60 лв.; установения с РА резултат по ЗДДС за д.п. м.12.2015г. за внасяне в размер на 9 238,10 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 4 766,63 лв., ведно със съответните лихви върху всяка от посочените главници.

Ревизионният акт е обжалван и в частта, относно установените резултати по ЗКПО, който с РА за данъчен период 2014г. е установен КД в размер на 9 238,10лв., изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП“ – С. и определен КД за същия данъчен период в размер на 1563,19 лева, ведно със съответните лихви; както и установения с РА резултат по ЗКПО за данъчен период за 2015г. в размер на 4 322,58 лева, изменен и определен в размер на 872,93 лева, ведно със съответните лихви.

В жалбата се излагат съображения и за незаконосъобразност на оспорения РА относно

отказано права на приспадане на данъчен кредит в размер на 848,10 лева за данъчни периоди 06.2014г.; м.12.2014г.; м.06.2015г. и м.12.2015г., в която част РА не е отменен и не е изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С..

В жалбата се излагат конкретни съображения за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С., като необоснован, издаден в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, с искане да се отмени. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], редовно призван, не се представлява. От пълномощника му адв. Х. В. е депозирана молба, с искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, с поставена задача.

Ответникът – директор на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк.К. оспорва жалбата, с искане обжалваният РА, изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С. да бъде потвърден, по съображенията, изложени в същото решение.

Доказателствата по делото са писмени и не са оспорени от страните. Прието е заверено копие на административната преписка, съдържащо един брой приложение. В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя е допусната и приета съдебно - счетоводна експертиза.

Съдът, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният РА е връчен електронно на ревизираното лице по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК, на 20.05.2019г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 03.06.2019г. /вх. № 53-06-5443/03.06.2019г. е вх. № 23-22-1113/ 05.06.2019г. по регистъра на ТД на НАП С.. Въз основа на жалбата е постановено Решение № 1364/09.08.2019г. от директора на Д“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, връчено на жалбоподателя по електронен път на 20.08.2019г. В срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК, РА, в частта, в която е потвърден и изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. от директора на Д“ОДОП“- С. е обжалван чрез решаващия орган с жалба вх. № 53-04-942/02.09.2019г. до Административен съд София-град.

Във основа на изложеното, съдът приема, че жалбата е депозирана в срок, от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на оспорване пред съда, след проведено обжалване по административен ред, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Ревизионното производство, въз основа на който е издаден обжалвания Ревизионен акт(РА) е повторно, след като с Решение № 1157/06.08.2018г. на директора на дирекция “ОДОП“ С. е отменен РА № Р-22220317006113-091-001/29.03.2018г., издаден от П. Т. П.-орган, възложил ревизията и Й. Н. И.-ръководител на ревизията, в оспорената част относно установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди: м.12.2013г.; м.03.2014г.; м.06.2014г.; м.10.2014г.; м.12.2014г.; м.06.2015г.; м.12.2015г.; м.06.2016г.; м.09.2016г.; м.10.2016г.; м.12.2016г. и м. 07.2017г., ведно с установените задължения по ЗКПО за периодите от 01.01.2013г. до 31.12.2016г. и преписката е

върната на административния орган, издал заповедта за възлагане на ревизията, за издаване на нова заповед за извършване на ревизия, за горепосочените видове задължения и периоди от друг ревизиращ екип в срока по чл.114, ал.1-4 от ДОПК и провеждане на ревизионно производство, съобразно указанията в мотивите на решението.

С Решение № 1272/23.08.2018г. за поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в Решение № 1157/06.08.2018г. издадено от директора на Д“ОДОП“, е допусната поправка, касаеща единствено номера и датата на РА, като вместо: Отменям РА № Р-22220317006113-091-001/29.03.2018г. да се чете: отменям РА № Р-22221117005748-091-001/17.05.2018г., издаден от Пета Т. П.-орган, възложил ревизията и Й. Н. И.-ръководител на ревизията.

С Решение № 1563/21.10.2018г. за поправка на очевидна фактическа грешка, допусната в Решение № 1272/23.08.2018г. издадено от директора на Д“ОДОП“, е допусната поправка на очевидна фактическа грешка, като: вместо РА № Р-22221117005748-091-001/17.05.2018г., издаден от Пета Т. П.-орган, възложил ревизията и Й. Н. И.-ръководител на ревизията, следва да се чете РА № Р-22221117005748-091-001/17.05.2018г., поправен с РА за поправка на РА № П-22221118094847-003-001/21.08.2018г., издадени от И. М. Р.-орган, възложил ревизията и М. А. К.-ръководител на ревизията.

С цитираните решения е отменен РА № Р-22221117005748-091-001/17.05.2018г. (л.179-184), поправен с РА № П-22221118094847-003-001/21.05.2018г.(л.172-179), издаден от И. М. Р.-орган, възложил и М. А. К.-ръководител на ревизията в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за отделни данъчни периоди : м.12.2013г; м.03.2014г.; м.06.2014г.; м.10.2014г. м.12.2014г.; м.06.2015г.;м.12.2015г.; м.06.2016г.; м.09.2016г.; м.10.2016г.; м.12.2016г. и м.07.2017г., ведно с установените задължения по ЗКПО за периодите 01.01.2013г до 31.12.2016г. и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

Предходното ревизионно производство спрямо същото ревизирано дружество е образувано със ЗВР № Р-22221317004145-020-001/27.06.2017г., издадена от И. М. Р.-началник сектор”Ревизии” в дирекция”Контрол” при ТД на НАП-С., ръководител на ревизията, изменяна със ЗИЗВР от 20.09.2017г.; от 31.10.2017г. и от 05.12.2017г.(л.218) с предметен обхват: определяне на задължения по ЗДДС за период 03.10.2013г. до 31.05.2017г. и корпоративен данък/КД/ за периода от 26.08.2013г. до 31.12.2016г.

Въз основа на Решение № 1157/06.08.2018г. на директора на дирекция“ОДОП“ С., поправено с Решение № 1272/23.08.2018г., поправено с Решение № 1569/11.10.2018г. е издадена ЗВР Р-22002218005066-020-001/28.08.2018г.(л.28), от И. М. Р. - началник сектор”Ревизии” в дирекция”Контрол” при ТД на НАП-С., ръководител на ревизията, с предметен обхват: корпоративен данък от 26.08.2013г. до 31.12.2016г. и определяне на задължения по ЗДДС за следните периоди: от 01.12.2014г. до 31.12.2014г.; от 01.06.2015г. до 30.06.2015г.; от 01.12.2013г. до 31.12.2013г.; от 01.06.2016г. до 30.06.2016г.; от 01.10.2014г. до 3.10.2014г.; от 01.12.2015г. до 31.12.2015г.; от 01.12.2016г. до 31.12.2016г.; от 01.07.2017г. до 31.07.2017г. от 01.06.2014г. до 30.06.2014г.; от 01.03.2014г. до 31.03.2014г. от 01.09.2016г. до 31.10.2016г.

В хода на ревизионното производство са извършени многобройни процесуални действия по събиране и проверка на доказателства, в това число насрещни проверки, изискани са документи, сведения, писмени обяснения и др. от ревизираното

дружество и негови контрагенти, описани подробно в Ревизионния доклад, които настоящият състав не намира за необходимо да приповтаря. На основание чл. 37, ал.3 и чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. № Р-22002218005066-040-001/28.11.2018г., като РЛ е представило част от изисканите документи.

С Протоколи № Р-22002218005066-ППД-001/18.12.2018г. и № Р-22002218005066-ППД-002/20.02.2019г. са присъединени всички доказателства, събрани в предходното ревизионно производство, както и протоколите за извършени насрещни проверки на доставчиците на РЛ. Установено е, че основната дейност на ревизираното дружество през ревизираните периоди е търговия на дребно с облекла, осъществявана от наети обекти-магазини “Ч. КИ“ и складово помещение, находящо се в [населено място], [улица].

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р- 22002218005066-092-001 от 14.03.2019г. (л.291-315), който съгласно чл. 120, ал.2 от ДОПК е неразделна част от РА. РД е връчен по ел. път на ревизираното дружество на 19.03.2019г. и срещу него в срока по чл. 117, ал.5 от ДОПК е постъпило възражение, което е прието за неоснователно. Установено е, че извършваната дейност на ревизираното дружество през ревизираните периоди е търговия на дребно с други нехранителни стоки .

Повторната ревизия приключва с РА Р- № 22002218005066-091-001/20.05.2019г. (л.286-290;337-340), издаден от И. М. Р.-началник сектор”Ревизии” в дирекция ”Контрол” при ТД на НАП-С., възложил ревизията и Д. Н. К. – ръководител на ревизията.

С РА са определени данъчни задължения по вид и размер, за периода на ревизията, както следва:

I.Задължение за довносяне на ДДС общо в размер на главница – 40394,52 лева и лихви в размер на 15 223,43 лв. към 20.05.2019г., които по периоди са установени в следните размери:

1. За д.п. м.12.2013г. – 5 789,41 лева, ведно с дължими лихви – 3 141,90 лева.
2. За д.п. м.06.2014г. 3 157,21 лева и лихви в размер на 1 554,36 лева;
3. За д.п. м.10.2014г. – 1 901,79лв и лихви в размер на 871,12 лева;
4. За д.п. м.12.2014г. - 3 027,99 лв. и лихви в размер на 1 335,54 лева;
5. За д.п. м.06.2015г. - 3 532,69 лв. и лихви в размер на 1380,32 лв.;
6. За д.п. м.12.2015г. - 4 651,47 лв. и лихви в размер на 1 579,28 лв.;
7. За д.п. м.06.2016г. – 2 617,59 лв. и лихви в размер на 756,25 лв.;
8. За д.п. м.09.2016г. – 1 529,84 лв. и лихви в размер на 402,89 лв.;
9. За д.п. м. 10.2016г. – 1 789,76 лв. и лихви в размер на 455,93 лв.;
10. За д.п. м.12.2016г. – 5 578,14 лева и лихви в размер на – 1 326,46 лева;
11. За д.п. м. 07.2017г. - 3 277,62 лв. и лихви в размер на 586,38 лева.

II.Корпоративен данък общо в размер на 15 865,36 лв. и лихви в размер на 6 015,78 лв.към дата – 20.05.2019г., които по периоди са определени както следва:

- 1.КД за д.п. м. 08/2013г.- 12./2013г. – 2956,71 лв., ведно със лихва в размер на 1 542,06 лв.;
- 2.КД за д.п. 2014г. в размер на 6 322,46 лева, ведно с лихви – 2 654,99 лева;
- 3.КД за д.п. 2015г. в размер на 3861,15 лева и лихви – 1 228,26 лева;
- 4.КД за д.п. 2016г. в размер на 2 725,04 лева и лихви – 590,47 лева.

РА е връчен на ревизираното дружество на 20.05.2019г. и е обжалван в срока по чл.

152, ал.1 от ДОПК пред директора на Д"ОДОП"-С..

С Решение № 1365/09.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП”– [населено място], РА е отменен за установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди: м.12.2013г.; м.03.2014г.; м.10.2014г. и м.06.2016г.; м. 09.2016г.; м. 10.2016г.; м.12.2016г. и м.07.2017г., както и в оспорената част на установените резултати по ЗКПО за данъчни периоди 2013г. и 2016г., ведно със съответните лихви.

С Решение № 1365/09.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП”– [населено място], РА е ИЗМЕНЕН относно установените задължения по ЗДДС, за данъчни периоди както следва:

I. Относно задължение по ЗДДС:

1.За д.п. м.06.2014г. установения с РА ДДС за внасяне в размер на 3 479,18 лв. е изменен и определен ДДС за внасяне в размер на 641, 97 лева, ведно със съответните лихви.

2.За д.п. м. м.12.2014г. установения с РА ДДС за внасяне - 9 761,24 лв. е изменен и определен на ДДС за внасяне в размер на 6 899,35 лева, ведно със съответните лихви.;

3.За д.п. м. 06.2015г. установения с РА ДДС за внасяне в размер на 4 441,29 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 1090,60лв., ведно със съответните лихви.;

4.За д.п. м.12.2015г. установения с РА ДДС за внасяне в размер на 9 238,10 лв. е определен на ДДС за внасяне на 4 766,63 лева, ведно със съответните лихви;

II. Относно установените задължение с РА по ЗКПО. С Решение 1365/09.08.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП”– [населено място], установения с РА задължения по ЗКПО е ИЗМЕНЕН, както следва:

1.За д.п. 2014г. установения с РА за внасяне КД в размер на 6 728,30лв.е определен КД за внасяне в размер на 1 563,19лв., ведно със съответните лихви.

2.За д.п. 2015г. установения с РА за внасяне КД в размер на 4 322,58 лева е определен на КД за внасяне в размер на 872,93 лева, ведно със съответните лихви.

От РД и РА е видно, че данъчната основа за облагане с ДДС и КД за периоди, предмет на ревизията е определена по реда на чл. 122 от ДОПК, въз основа на определени от органите по приходите коефициенти както следва: коефициенти от 2,91 (за 2013г.) и коефициент -1,91 за останалите години, предмет на ревизията. С посочените коефициенти ревизиращите органи са извършили корекция на отчетените от ревизираното лице обороти от продажби в стопанисвания от него обект.

С решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Д"ОДОП" е прието, че изводите на ревизиращите органи в оспорения РА за наличие на обстоятелствата по чл. 122, ал.1 от ДОПК, са неправилни и необосновани. Изведен е правен извод, че органите по приходите са пристъпили към определена от тях данъчна основа по реда чл.122, ал.2 от ДОПК в нарушение на чл.122, ал.1 от ДОПК, при липса на посочените в същата разпоредба предпоставки. Изложени са съображения в тази насока, в това число е прието, че неправилно и необосновано ревизиращите органи са приели и приложи различни коефициенти от 2,91(за 2013г.) и коефициент -1,91 за останалите години, с които е извършена корекция на отчетените обороти от РЛ и са установени задължения за ДДС и КД.

В решението на директора на Д"ОДОП" –С. е обоснован правен извод, че РА следва да бъде отменен в частта на извършеното доначисляване на ДДС за всичките процесни периоди. Със същото решение е прието, че РА, в частта, в която не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 848.10 лева, през данъчни периоди: 06.2014г.; м.12.2014г.; м.062015г. и м.12.2015г. поради липса на реални

доставки на стоки по фактурите, издадени от доставчиците: [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма] е законосъобразен, като мотивите на ревизиращите органи са изложени подробно в РА № Р-22221117005748-091-001/ 17.05.2018г., поправен с РА за поправка на РА № П-22221118094847-003-001/ 21.05.2018г., доколкото повторната ревизия, предмет на процесния РА е продължение на първата ревизия. Изложени са съображения, че РЛ не е представило убедителни доказателства за осъществени доставки(приемо-предавателни протоколи и др.), които да установят реалното осъществяване на доставки от посочените доставчици, а представените касови бележки, не установяват връзката между извършеното плащане и доставката на процесните стоки. Въз основа на горното и на основание чл. 68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1 от ЗДДС е прието, че за РЛ не е възникнало право на данъчен кредит в общ размер на 848,10 лева, при което е прието, че жалбата срещу РА в тази част е неоснователна.

При осъществения контрол по чл. 160, ал. 2 от ДОПК за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, проведена от орган по приходите, определен със ЗВР № Р-22002218005066-020-001/ 28.08.2018г., издадена от И. Р. на длъжност началник сектор“Ревизии“, оправомощен със Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП-С.. ЗВР е връчена на ревизираното дружество по ел. път на 01.10.2018г. и изменена със ЗИЗВР № Р-22002218005066-020-002/29.11.2018г. и ЗИЗВР № Р-22002218005066-020-003/21.12.2018г., издадени от органа, възложил ревизията, които също са връчени по ел. път на ревизираното дружество.

Ревизионният акт е издаден в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по т.1-8 на същата разпоредба. Неразделна част от РА съгласно чл. 120, ал.2 от ДОПК е Ревизионният доклад, който съдържа изискуемите реквизити по чл.117, ал.2 от ДОПК. Съдът приема, че при издаването на РА са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, изразяващи се в неизясняване на всички относими към възложената ревизия факти и обстоятелства от значение за установяване на данъчната основа за облагане с ДДС и КД за ревизирания период от време, за които обстоятелства ревизиращите органи е следвало да назначат експертиза, на основание чл. 60 от ДОПК. Допуснатите съществени процесуални нарушения в хода на ревизионното производство, са довели и до неправилно приложение на материалния закон, поради което правилно с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Д“ОДОП“, ревизионният акт е отменен и изменен, за посочените по-горе данъчни периоди.

С оглед решаващите мотиви, изложени в Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Д“ОДОП“, съгласно които направения извод в РА за наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК е необоснован, както и крайният извод в решението, че „РА следва да бъде отменен в частта на извършеното доначисляване на ДДС за всички процесни периоди“, настоящият състав приема за незаконсъобразен и необоснован РА в частта, в която е изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. относно приетия за дължим ДДС за д.п. м. 06.2014г. в размер на 641,97лв., ведно със съответните лихви; за д.п. м.12.2014г. в размер на 6 899,35 лв., ведно със съответните лихви; за д.п. м. 06.2015г. в размер на 1090,60лв. ведно със съответните лихви и за д.п.м. 12.2015г. в размер на 4 766,63 лева ведно със съответните лихви.

От приетата по делото ССЕ, както и от съдържанието на оспорения РА се

установява, че декларираните суми – ДДС и КД за ревизираните периоди от време са внесени от жалбоподателя. В хода на ревизионното производство не са установени предпоставките по чл. 122, ал.1, т.1-8 вкл. от ДОПК, представляващи основание за доначисляване на ДДС и КД за процесните данъчни периоди и в тази част РА е отменен с решението на директора на Д“ОДОП“С..

В частта относно ЗКПО РА, изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Д“ОДОП“ и определен КД за довносяне за 2014г. в размер на 1 563,19 лева, ведно със съответните лихви и за 2015г. в размер на 872,93 лева, ведно със съответните лихви, РА също е частично незаконосъобразен. Предвид изводите в РА и Решението на директора на Д“ОДОП“, които се споделят и от настоящия състав за липса на доказани от жалбоподателя реални доставки по процесните фактури, издадени от доставчиците: [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма] за д.п. 06.2014г.; м.12.2014г.; м.06.2015г. и м.12.2015г. с общ размер на данъчната основа по процесните фактури за 2014г. в размер на 11 573,50 лв. и за 2015г. в размер на 4 115.00лв., дължимият доначислен КД от жалбоподателя е в размер на 1 157,35лв. за 2014г. и в размер на 411,50 лева за 2015г., ведно със съответните лихви, като за разликата до размерите, посочени в Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Д“ОДОП“, следва да се отхвърли. Съгласно чл.10, ал.1 от ЗКПО счетоводния разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. В случая, отчетените разходи с фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици през 2014г. и 2015г., не са реално осъществени, поради което със стойността, обективирана в същите фактури следва да бъде увеличен финансовия резултат на ревизираното лице за 2014г и 2015г. в посочените по-горе размери.

Съдът приема за правилни и обосновани изводите на ревизиращите органи, както и на решаващия орган, че ревизираното дружество не е доказало наличие на предпоставките по чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал.1 от ЗДДС за приспадане на данъчен кредит в размер на сумата 848,10 лева, за данъчен период 06.2014г.; м.12.2014г.; м.06.2015г. и м.12.2015г., по фактури, издадени от доставчиците: [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма]. Както в хода на ревизионното производство, така и в хода на съденото производство жалбоподателят не е доказал наличието на реални доставки по фактурите, издадени от посочените доставчици, въпреки указаната от съда доказателствена тежест в тази насока с определение № 7971/18.10.2019г. Предвид изложеното РА в тази част, потвърден с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Д“ОДОП“, като законосъобразен следва да се потвърди, а жалбата като неоснователна да се отхвърли. По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав(което е прието и в оспорения РА), правните последици от който могат да възникнат само, ако са изпълнени всички образуващи го елементи. В съдебната практика и теория няма спор, че признаването на право на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл.6, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗДДС. За реална доставка на стока по смисъла на закона се приема прехвърляне правото на собственост/разпореждане(или друго вещно право) върху стоката от доставчика на получателя, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При липсата на реална доставка на стока и/или услуга, не възниква данъчно събитие, съответно задължение за начисляване на ДДС, а при неправомерно начислен ДДС, не се поражда правото на данъчен кредит, съгласно чл. 70, ал.5 от ЗДДС. За да се ползва от правото на приспадане на данъчен кредит, данъчно задълженото лице следва да докаже наличието на материално правните предпоставки по чл. 68-72 от ЗДДС, която доказателствена тежест е указана на жалбоподателя с определение № 7971/18.10.2019г.

Предвид изхода на правния спор, разпоредбата на чл. 161 от ДОПК и своевременно заявеното от страните искане за присъждане на направените по делото разноски, следва да се присъдят такива. Доказаните по делото разноски на жалбоподателя са в размер на 2 400 лв. (в т.ч. адвокатско възнаграждение-2000.00 лв., депозит за вещо лице- 350.00 лева и 50.00 лв. държавна такса), които следва да се присъдят в пълен размер, предвид липсата на възражение по чл.78, ал.5 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. На ответника – Д“ОДОП“-С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което с оглед материалния интерес - 3041,24 лева и разпоредбата на чл.8, ал.1, т.2 от Наредба 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се следва в размер на 442.18 лева. Воден от горното, и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. Х. В. от САК **РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22002218005066-091-001/20.05.2019г.**, в частта, в която е изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С. и са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м.06.2014г. ДДС за внасяне в размер на 641,97 лв., ведно с 318.55 лв. лихви; за д.п. м. 12.2014г. ДДС за внасяне в размер на 6899,35 лева, ведно с 3129.27 лв. лихви; за д.п. м.06.2015г. ДДС за внасяне в размер на 1 090,60 лв. ведно с 439,43 лв. лихви; за д.п. м.12.2015г. ДДС за внасяне в размер на 4 766,63 лв., ведно с лихви - 1677,93 лв.

ИЗМЕНЯ РА № Р-22002218005066-091-001/20.05.2019г., в частта, в която е изменен с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С., като установения резултат по ЗКПО, за данъчен период за 2014г. КД в размер на 1 563.19 лв. намалява в размер на 1157,35 лева, ведно с лихва 486,29 лева; установения резултат по ЗКПО, за данъчен период за 2015г. КД в размер на 872.93 лв. намалява в размер на 411.50 лева, ведно с лихва- 131.00 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. Х. В. от САК срещу **РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22002218005066-091-001/20.05.2019г.**, в частта, в която е потвърден с Решение № 1364/09.08.2019г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С. относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 848,10 лв. за д.п. 06.2014г.; м.12.2014г.; м. 06.2015г. и м.12.2015г.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ гр.С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноски по делото в размер на 2400(две хиляди и четиристотин)лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати разноски на **Дирекция „ОДОП“** гр.С. за юрисконсултско възнаграждение в размер на да заплати на 442.18 лева(четиристотин четиридесет и два лева и осемнадесет стотинки).

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението до страните, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: